

din partea sa, stăruia și dânsul ca ânteiu să ăsa Savva.

Din tóte acestea, nu întêrđiă a se da pe față neîncrederea ce esista între dênșii, și astă-felū Provedința conduse și pentru astă dată lucrurile spre bine. Căci Savva vedêndū că Tudorū amăna eșirea oștirilorū sêlle, se prefăcu că esse ellū din orașū și, fôră a se depărta multū, se opri la Mônăstirile de p'împrejurū, Mărcuța și Plumbuita; ier cea mai mare parte din ostașii sêi ocolêu, respândiți în pâlcuri, prin orașū și priveghiaū ți și nópte, împreună cu dânsulū travestitū, mișcările ómenilorū lui Tudorū.

In đina de 13 Maiū, se auđi bubuitură de tunuri în depărtare, ceea ce turbură fôrte multū pe toți Bucurescenii. Tudor, fôră a perde timpū, trimisse îndată spionū spre drumulū Silistriei, de unde se auđise bubuitulū tunurilorū, și se informă că ei au vedutū de departe mulțime de corturi aședate pe câmpii de lângă satulū Obilescî, și miș de turci tăberăți acolo; și că, după informațiunile ce luasseră de pe la unii-alti din partea locului, arū fi aflatū că mai venêu și alte corpuri pe drumulū Giurgiului. Aceste sciri așa de multū impresionară pe Tudor în câtū remase, pentru mai multe minute, afundatū în gânduri și fôr' a pronunța nici uă vorbă.

A doua đi, 14 alle acelliași lunî, îndată ce sosi și cea-l'altă óste turcêscă de la Giurgiū la satulū Copăcenî, distanțā ca de vre-uă 4 ore de Bucu-